

J.nr. SNS 2001-0122-0159

Den 4. maj 2005

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 26 (L 86) stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg den 27. april 2005.

Spørgsmål nr. 26:

Varetagelsen af natur- og miljøbeskyttelsen på søterritoriet har hidtil f.s.v.a. områder med mindre end 6 m vanddybde ligget hos amterne. Hvorledes kan de lavvandede, marine områder overhovedet sikres, hvis de skal deles op på - måske ikke ligefrem 100 (ikke alle får vel kystadgang), men - i hvert fald 50 kommuner? Ministeren bedes endvidere redegøre for, hvori forenklingen samt den styrkede faglighed består, når det bliver et stort antal kommuner, frem for amterne, der skal administrere ovenstående vandområder.

Svar:

Tilladelse til klapning i områder med mindre end 6 m vanddybde skal gives af amterne, men kræver ifølge havmiljølovens §26, stk. 5 samtykke fra miljøministeren. Samtykkebeføjelsen er delegeret til Skov- og Naturstyrelsen. Det har været den administrative praksis hidtil, at samtykke til klapning i disse områder kun er givet på baggrund af en selvstændig bedømmelse af hver enkelt ansøgning ud fra biologiske, råstofmæssige og kystbeskyttelsesindfaldsvinkler. Der er ikke i lovforslaget lagt op til ændringer af denne ordning, dvs. at kommunerne også efter dette lovforslag kun kan give klaptilladelse efter samtykke fra Skov- og Naturstyrelsen.

Der vil således ikke ske nogen ændring i den særlige beskyttelse af disse områder i de 79 kommuner, der får kystadgang.